ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 1ης Φεβρουαρίου 2001 *

Στην υπόθεση C-66/99,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Bremen (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

D. Wandel GmbH

και

Hauptzollamt Bremen,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 75, 201, παράγραφοι 1, στοιχείο α', και 2, 203, παράγραφος 1, και 204, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, B. Σκουρή, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (εισηγητή) και την F. Macken, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς,
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η D. Wandel GmbH, εκπροσωπούμενη από τους H. Kühle και G. Schemmann, Steuerberater,

— η Φινλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον H. Rotkirch και την T. Pynnä,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον J. C. Schieferer,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της D. Wandel GmbH, εκπροσωπούμενης από τους K. Masorsky και M. Zitzmann, Steuerberater, της Γαλλικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπούμενης από την C. Vasak, και της Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον J. C. Schieferer, κατά τη συνεδρίαση της 13ης Ιουλίου 2000,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με διάταξη της 2ας Φεβρουαρίου 1999, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 25 Φεβρουαρίου 1999, το Finanzgericht Bremen υπέβαλε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), πέντε προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία των άρθρων 75, 201, παράγραφοι 1, στοιχείο α', και 2, 203, παράγραφος 1, και 204, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1, στο εξής: τελωνειακός κώδικας).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της εταιρίας D. Wandel GmbH (στο εξής: Wandel), εταιρίας διεθνών μεταφορών και αποθηκεύσεως, και του Hauptzollamt Bremen (στο εξής: Hauptzollamt), αναφορικά με τη γένεση τελωνειακής οφειλής κατά την εισαγωγή.

Το κοινοτικό νομικό πλαίσιο

3 Το άρθρο 4, σημείο 20, του τελωνειακού κώδικα ορίζει ότι:

«Κατά την έννοια του παρόντος κώδικα νοούνται ως:

[...]

20) παράδοση εμπορευμάτων: η διάθεση των εμπορευμάτων από τις τελωνειακές αρχές για τους σκοπούς που ορίζει το τελωνειακό καθεστώς στο οποίο υπάγονται».

4 Κατά το άρθρο 37 του τελωνειακού κώδικα:

«1. Τα εμπορεύματα που εισέρχονται στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπόκεινται σε τελωνειακή επιτήρηση από τη στιγμή της εισόδου τους. Μπορούν επίσης να υποβληθούν σε ελέγχους από τις τελωνειακές αρχές σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

2. Παραμένουν υπό την επιτήρηση αυτή όσο διάστημα χρειάζεται ενδεχομένως για τον καθορισμό του τελωνειακού τους χαρακτήρα και, εφόσον πρόκειται για μη

κοινοτικά εμπορεύματα και με την επιφύλαξη του άρθρου 82, παράγραφος 1, μέχρις ότου είτε αλλάξουν τελωνειακό χαρακτήρα, είτε εισαχθούν σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη, είτε επανεξαχθούν ή καταστραφούν σύμφωνα με το άρθρο 182.»

5 Το άρθρο 40 του τελωνειακού κώδικα προβλέπει ότι τα εμπορεύματα που φθάνουν στο τελωνείο ή σε οποιοδήποτε άλλο χώρο που καθορίζεται ή εγκρίνεται από την τελωνειακή αρχή πρέπει να προσκομίζονται στο τελωνείο από το πρόσωπο που εισήγαγε τα εμπορεύματα στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας ή, κατά περίπτωση, από το πρόσωπο που αναλαμβάνει τη μεταφορά των εμπορευμάτων μετά την είσοδο αυτή.

6 Δυνάμει του άρθρου 50 του τελωνειακού κώδικα, μέχρις ότου λάβουν τελωνειακό προορισμό, τα εμπορεύματα που προσκομίζονται στο τελωνείο θεωρούνται, αμέσως μετά την προσκόμισή τους, ότι βρίσκονται στην τελωνειακή κατάσταση της προσωρινής εναπόθεσης.

7 Το άρθρο 51 του τελωνειακού κώδικα ορίζει ότι:

«1. Τα εμπορεύματα σε προσωρινή εναπόθεση μπορούν να παραμείνουν μόνο σε χώρους που έχουν εγκριθεί από την τελωνειακή αρχή και υπό τους όρους που καθορίζει η εν λόγω αρχή.

2. Η τελωνειακή αρχή μπορεί να απαιτήσει από το πρόσωπο που κατέχει τα εμπορεύματα τη σύσταση εγγύησης για να εξασφαλιστεί η πληρωμή οποιασδήποτε τελωνειακής οφειλής που μπορεί να δημιουργηθεί βάσει των άρθρων 203 ή 204.»

8 Το άρθρο 52 του εν λόγω κώδικα ορίζει ότι:

«Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 42, τα εμπορεύματα σε προσωρινή εναπόθεση μπορούν να υποστούν μόνο επεξεργασία που εξασφαλίζει τη διατήρησή τους στην αυτή κατάσταση, χωρίς μεταβολή της εμφάνισης ή των τεχνικών χαρακτηριστικών τους.»

9 Κατά το άρθρο 62 του τελωνειακού κώδικα:

«1. Οι γραπτές διασαφήσεις πρέπει να συντάσσονται σε έντυπο σύμφωνα με τον προβλεπόμενο επίσημο τύπο εντύπου. Πρέπει να περιέχουν όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων που διέπουν το τελωνειακό καθεστώς για το οποίο γίνεται η διασάφηση των εμπορευμάτων.

2. Στη διασάφηση πρέπει να επισυνάπτονται όλα τα έγγραφα των οποίων η προσκόμιση είναι απαραίτητη για την εφαρμογή των διατάξεων που διέπουν το τελωνειακό καθεστώς για το οποίο γίνεται η διασάφηση των εμπορευμάτων.»

10 Δυνάμει του άρθρου 63 του τελωνειακού κώδικα, οι διασαφήσεις που πληρούν τους όρους του άρθρου 62 γίνονται αμέσως αποδεκτές από τις τελωνειακές αρχές, αν επιπλέον τα εμπορεύματα τα οποία αφορούν προσκομίζονται στο τελωνείο.

11 Το άρθρο 66, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα ορίζει τα ακόλουθα:

«Κατόπιν αιτήσεως του διασαφητή, οι τελωνειακές αρχές ακυρώνουν διασάφηση που έχει ήδη γίνει αποδεκτή, εφόσον ο διασαφητής αποδείξει ότι το εμπόρευμα διασαφήθηκε κατά λάθος για το τελωνειακό καθεστώς που αντιστοιχεί στη διασάφηση ή ότι, λόγω ειδικών περιστάσεων, η υπαγωγή του εμπορεύματος στο τελωνειακό καθεστώς για το οποίο διασαφήθηκε δεν αιτιολογείται πλέον.

Ωστόσο, αν οι τελωνειακές αρχές έχουν πληροφορήσει τον διασαφητή ότι προτίθενται να εξετάσουν τα εμπορεύματα, η αίτηση ακύρωσης της διασάφησης είναι δυνατόν να γίνει αποδεκτή μόνο μετά την πραγματοποίηση της εξέτασης αυτής.»

12 Το άρθρο 67 του τελωνειακού κώδικα ορίζει ότι:

«Εκτός αντιθέτων ειδικών ρυθμίσεων, η ημερομηνία που πρέπει να ληφθεί υπόψη για την εφαρμογή όλων των διατάξεων που διέπουν το τελωνειακό καθεστώς για το οποίο γίνεται η διασάφηση των εμπορευμάτων είναι η ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης από τις τελωνειακές αρχές.»

13 Το άρθρο 68 του τελωνειακού κώδικα ορίζει ότι:

«Οι τελωνειακές αρχές για να επαληθεύσουν την ακρίβεια των διασαφήσεων που έχουν αποδεχθεί είναι δυνατόν να προβούν:

α) σε έλεγχο των εγγράφων ο οποίος αφορά τη διασάφηση και τα συνημμένα έγγραφα. Οι τελωνειακές αρχές μπορούν ενδεχομένως να απαιτήσουν από τον διασαφητή να τους προσκομίσει άλλα έγγραφα για τη διαπίστωση της ακρίβειας των στοιχείων της διασάφησης·

β) σε εξέταση των εμπορευμάτων και, ενδεχομένως, σε δειγματοληψία για ανάλυση και λεπτομερή έλεγχο.»

14 Κατά το άρθρο 71 του τελωνειακού κώδικα:

«1. Τα αποτελέσματα της επαλήθευσης της διασάφησης αποτελούν τη βάση για την εφαρμογή των διατάξεων που διέπουν το τελωνειακό καθεστώς στο οποίο έχουν υπαχθεί τα εμπορεύματα.

2. Όταν δεν πραγματοποιείται η επαλήθευση της διασάφησης, η εφαρμογή των διατάξεων που αναφέρει η παράγραφος 1 βασίζεται στα στοιχεία της διασάφησης.»

15 Κατά το άρθρο 73, παράγραφος 1, πρώτη φράση, του τελωνειακού κώδικα, όταν πληρούνται οι όροι υπαγωγής στο σχετικό καθεστώς και εφόσον τα εμπορεύματα δεν αποτελούν αντικείμενο μέτρων απαγόρευσης ή περιορισμού, οι τελωνειακές αρχές χορηγούν άδεια παραλαβής των εμπορευμάτων μόλις εξακριβωθούν ή γίνουν αποδεκτά χωρίς επαλήθευση τα στοιχεία της διασάφησης, με την επιφύλαξη του άρθρου 74 του εν λόγω κώδικα.

16 Το άρθρο 74 του τελωνειακού κώδικα ορίζει ότι:

«1. Όταν η αποδοχή της τελωνειακής διασάφησης συνεπάγεται τη γένεση τελωνειακής οφειλής, η άδεια παραλαβής των εμπορευμάτων που αποτελούν αντικείμενο της διασάφησης χορηγείται μόνον αν έχει καταβληθεί το ποσό της τελωνειακής οφειλής ή έχει συσταθεί εγγύηση γι' αυτό. Ωστόσο, με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, η διάταξη αυτή δεν ισχύει για το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής με μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς.

2. Όταν, κατ' εφαρμογή των διατάξεων που αφορούν το τελωνειακό καθεστώς για το οποίο έχουν διασαφηθεί τα εμπορεύματα, οι τελωνειακές αρχές απαιτούν τη σύσταση εγγύησης, η άδεια παραλαβής των εν λόγω εμπορευμάτων για το σχετικό τελωνειακό καθεστώς χορηγείται μόνο μετά τη σύσταση της εγγύησης.»

17 Κατά το άρθρο 75, στοιχείο α', του τελωνειακού κώδικα:

«Λαμβάνονται τα απαιτούμενα μέτρα, περιλαμβανομένων της κατάσχεσης και της πώλησης, προκειμένου να ρυθμιστεί η κατάσταση των εμπορευμάτων:

α) για τα οποία δεν εκδόθηκε άδεια παραλαβής:

— είτε επειδή η εξέτασή τους δεν ήταν δυνατό να διενεργηθεί ή να συνεχιστεί μέσα στις καθορισμένες από τις τελωνειακές αρχές προθεσμίες, για λόγους που οφείλονται στον διασαφητή,

— είτε επειδή δεν προσκομίστηκαν τα έγγραφα από την προσκόμιση των οποίων εξαρτάται η υπαγωγή τους στο τελωνειακό καθεστώς για το οποίο διασαφήθηκαν,

— είτε επειδή οι εισαγωγικοί ή εξαγωγικοί δασμοί, ανάλογα με την περίπτωση, που έπρεπε να καταβληθούν ή για τους οποίους έπρεπε να συσταθεί εγγύηση δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποτέλεσαν αντικείμενο εγγύησης, μέσα στις καθορισμένες προθεσμίες,

— είτε επειδή υπόκεινται σε απαγορευτικά ή περιοριστικά μέτρα.»

18 Το άρθρο 79 του τελωνειακού κώδικα ορίζει ότι:

«Η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία προσδίδει τελωνειακό χαρακτήρα κοινοτικού εμπορεύματος σε κάθε μη κοινοτικό εμπόρευμα.

Η πράξη αυτή συνεπάγεται την εφαρμογή μέτρων εμπορικής πολιτικής, τη διεκπεραίωση των λοιπών διατυπώσεων που προβλέπονται για την εισαγωγή εμπορεύματος, καθώς και την επιβολή των νομίμως οφειλόμενων δασμών.»

19 Το άρθρο 201, παράγραφος 1, στοιχείο α', του τελωνειακού κώδικα προβλέπει ότι:

«Τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται:

α) από τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία εμπορεύματος υποκείμενο σε εισαγωγικούς δασμούς».

20 Το άρθρο 201, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα ορίζει:

«Η τελωνειακή οφειλή γεννάται τη στιγμή της αποδοχής της σχετικής τελωνειακής διασάφησης.»

21 Το άρθρο 202, παράγραφοι 1 και 2, του τελωνειακού κώδικα έχει ως εξής:

«1. Τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται:

α) από την παράτυπη εισαγωγή στο τελεωνειακό έδαφος της Κοινότητας εμπορεύματος υποκείμενου σε εισαγωγικούς δασμούς

ή

β) προκειμένου για εμπόρευμα υποκείμενο σε εισαγωγικούς δασμούς και ευρισκόμενο σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη, από την παράτυπη εισαγωγή του σε άλλο τμήμα του εν λόγω εδάφους.

Κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, θεωρείται ως παράτυπη εισαγωγή κάθε εισαγωγή κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 38 έως 41 και του άθρου 177, δεύτερη περίπτωση.

2. Η τελωνειακή οφειλή γεννάται τη στιγμή της παράτυπης εισαγωγής.»

22 Κατά το άρθρο 203, παράγραφοι 1 και 2, του τελωνειακού κώδικα:

«1. Τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται:

— από την [απομάκρυνση] υποκείμενου σε εισαγωγικούς δασμούς εμπορεύματος από την τελωνειακή επιτήρηση.

2. Η τελωνειακή οφειλή γεννάται τη στιγμή κατά την οποία το εμπόρευμα διαφεύγει από την τελωνειακή επιτήρηση.»

23 Το άρθρο 204, παράγραφοι 1 και 2, του τελωνειακού κώδικα ορίζει:

«1. Τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται:

α) από τη μη εκτέλεση μιας από τις υποχρεώσεις τις οποίες συνεπάγεται, για εμπόρευμα υποκείμενο σε εισαγωγικούς δασμούς, η παραμονή του σε προσωρινή εναπόθεση ή η χρησιμοποίηση του τελωνειακού καθεστώτος υπό το οποίο έχει τεθεί,

ή

β) από τη μη τήρηση ενός από τους όρους που έχουν καθοριστεί για την υπαγωγή εμπορεύματος υπό το καθεστώς αυτό, ή για την έγκριση μειωμένου ή μηδενικού εισαγωγικού δασμού λόγω της χρησιμοποίησης του εμπορεύματος για ειδικούς σκοπούς,

σε περιπτώσεις άλλες από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 203, εκτός αν αποδειχθεί ότι οι παραλείψεις αυτές δεν είχαν πραγματικές συνέπειες για την ορθή λειτουργία της προσωρινής εναπόθεσης ή του σχετικού τελωνειακού καθεστώτος.

2. Η τελωνειακή οφειλή γεννάται είτε τη στιγμή κατά την οποία παύει να τηρείται η υποχρέωση η μη εκπλήρωση της οποίας γεννά την τελωνειακή οφειλή, είτε τη στιγμή κατά την οποία το εμπόρευμα τέθηκε υπό το συγκεκριμένο τελωνειακό καθεστώς εφόσον αποδεικνύεται εκ των υστέρων ότι ένας από τους όρους που καθορίστηκαν για την υπαγωγή του εν λόγω εμπορεύματος στο καθεστώς αυτό ή για την έγκριση μειωμένου ή μηδενικού εισαγωγικού δασμού λόγω της χρησιμοποίησης του εμπορεύματος για ειδικούς σκοπούς δεν είχε πράγματι τηρηθεί.»

24 Το άρθρο 233, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του τελωνειακού κώδικα προβλέπει τα ακόλουθα:

«Με την επιφύλαξη των διατάξεων που ισχύουν σχετικά με την παραγραφή της τελωνειακής οφειλής καθώς και σχετικά με τη μη ανάκτηση του ποσού της τελωνειακής οφειλής σε περίπτωση δικαστικά διαπιστωμένης αφερεγγυότητας του οφειλέτη, η απόσβεση της τελωνειακής οφειλής επέρχεται:

[...]

γ) προκειμένου για εμπορεύματα που έχουν [διασαφηθεί] για τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο την υποχρέωση καταβολής δασμών:

— όταν η τελωνειακή διασάφηση ακυρωθεί σύμφωνα με το άρθρο 66.»

25 Το άρθρο 218, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 2913/92 (ΕΕ L 253, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 3254/94 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 346, σ. 1, στο εξής: κανονισμός εφαρμογής), ορίζει:

«Τα έγγραφα που επισυνάπτονται στη διασάφηση θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία είναι:

[...]

γ) τα έγγραφα που απαιτούνται για την εφαρμογή προτιμησιακού δασμολογικού καθεστώτος ή κάθε άλλου μέτρου παρέκκλισης από το καθεστώς του κοινού δικαίου που εφαρμόζεται στα διασαφηθέντα εμπορεύματα».

26 Το άρθρο 865 του κανονισμού εφαρμογής ορίζει τα ακόλουθα:

«Θεωρείται ως διαφυγή εμπορεύματος από την τελωνειακή επιτήρηση, κατά την έννοια του άρθρου 203, παράγραφος 1, του κώδικα η κατάθεση διασάφησης για το

εν λόγω εμπόρευμα, άλλη ενέργεια που έχει τα ίδια νομικά αποτελέσματα, καθώς και η προσκόμιση στις αρμόδιες αρχές εγγράφου για θεώρηση, όταν με τις πράξεις αυτές προσδίδεται εσφαλμένα στο εν λόγω εμπόρευμα ο τελωνειακός χαρακτήρας κοινοτικού εμπορεύματος.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

27 Από τη διάταξη παραπομπής προκύπτει ότι στις 12 Ιουλίου 1994 η Wandel παρέλαβε, ως «αδειούχος αποδέκτης», παρτίδα 470 χαρτοκιβωτίων με πλαίσια τηλεοράσεως, 24 χαρτοκιβωτίων με ηλεκτρόφωνα και 29 χαρτοκιβωτίων με εξαρτήματα, τα οποία εισήλθαν στις 11 Ιουλίου 1994 στο κοινοτικό έδαφος υπό καθεστώς εξωτερικής διαμετακομίσεως.

28 Στις 13 Ιουλίου 1994 η Wandel προσκόμισε στο αρμόδιο τελωνείο το τμήμα της διασαφήσεως τελωνειακής διαμετακομίσεως που προοριζόταν για το τελωνείο προορισμού και διασάφησε τα εμπορεύματα προκειμένου να τεθούν υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας εξ ονόματος μιας άλλης εταιρίας με έδρα τη Γερμανία. Το τελωνείο καταχώρησε το έγγραφο διαμετακομίσεως, το οποίο χρησιμεύει ως συνοπτική διασάφηση. Αποδέχθηκε και καταχώρησε τη διασάφηση για τη θέση υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας. Παράλληλα, η Wandel ενημερώθηκε ότι τα εμπορεύματα θα υποβληθούν στις 14 Ιουλίου 1994 σε έλεγχο στους χώρους προσωρινής εναποθέσεως, σύμφωνα με το άρθρο 51, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα.

29 Δεδομένου ότι ο έλεγχος αυτός δεν πραγματοποιήθηκε επειδή τα διασαφηθέντα εμπορεύματα δεν βρίσκονταν πλέον στην κατοχή της Wandel κατά την άφιξη του αρμοδίου υπαλλήλου του τελωνείου, το Hauptzollamt έθεσε την ένδειξη «κηρύσσεται άκυρη (άρθρο 66, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα) [...]» επί του πρωτοτύπου διοικητικού εγγράφου 0779 και έκρινε την απομάκρυνση των

εμπορευμάτων από τον χώρο εναποθέσεως ως απομάκρυνση από την τελωνειακή επιτήρηση μη κοινοτικών εμπορευμάτων ευρισκομένων υπό προσωρινή εναπόθεση.

30 Με πράξη επιβολής δασμών της 2ας Αυγούστου 1994, το Hauptzollamt ζήτησε από την Wandel να καταβάλει, δυνάμει του άρθρου 203 του τελωνειακού κώδικα, εισαγωγικούς δασμούς συνολικού ύψους 78 878,46 γερμανικών μάρκων (DEM). Για τα πλαίσια των τηλεοράσεων εφάρμοσε τον δασμολογικό συντελεστή που ισχύει για τις τρίτες χώρες, σημειώνοντας ότι προτιμησιακής μεταχειρίσεως μπορούν να τύχουν μόνον τα υποκείμενα στο προτιμησιακό καθεστώς εμπορεύματα, τα οποία έχουν τεθεί υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας κατόπιν κανονικής εξετάσεως.

31 Στις 11 Αυγούστου 1994, η Wandel υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της εν λόγω πράξεως επιβολής δασμών, καίτοι δεν αμφισβήτησε τη γένεση τελωνειακής οφειλής κατά την εξαγωγή σύμφωνα με το άρθρο 203, παράγραφοι 1 και 3, του τελωνειακού κώδικα. Αρχικώς υποστήριξε ότι, εφόσον το Hauptzollamt είχε στη διάθεσή του πιστοποιητικά προτιμησιακού καθεστώτος, υπό τη μορφή του εντύπου Α, το οποίο υποβλήθηκε μαζί με την αίτηση εκτελωνισμού, όφειλε να εφαρμόσει τον μηδενικό προτιμησιακό συντελεστή στα πλαίσια των τηλεοράσεων. Στη συνέχεια, η Wandel υποστήριξε ότι, εφόσον το Hauptzollamt αποδέχθηκε τη διασάφηση για τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, η τελωνειακή οφειλή γεννήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 201 του τελωνειακού κώδικα και, επομένως, δεν μπορούσε πλέον να γεννηθεί σύμφωνα με το άρθρο 203 του ιδίου κώδικα. Η μόνη δυνατότητα που απέμενε ήταν η γένεση τελωνειακής οφειλής σύμφωνα με το άρθρο 204, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα. Εξάλλου, η Wandel αμφισβήτησε το αν η πρόωρη απομάκρυνση των εμπορευμάτων από τη διαδικασία εναποθέσεως είχε πραγματικές συνέπειες για την ορθή λειτουργία του συστήματος προσωρινής εναποθέσεως.

32 Με απόφαση της 3ης Ιανουαρίου 1995 το Hauptzollamt απέρριψε τη διοικητική ένσταση της Wandel ως αβάσιμη. Έκρινε ότι η διασάφηση της Wandel είναι ανίσχυρη, καθόσον αφορά εμπόρευμα το οποίο δεν προσκομίστηκε στο τελωνείο, ότι η εκ μέρους του τελωνείου καλόπιστη αποδοχή της διασαφήσεως ουδόλως επηρεάζει αυτό το συμπέρασμα, ότι η τελωνειακή οφειλή γεννήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 203, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα και ότι η εφαρμογή προτιμησιακού δασμού

αποκλείεται για οποιαδήποτε άλλη γενεσιουργό αιτία πλην από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 201 του τελωνειακού κώδικα.

33 Το Finanzgericht Bremen, το οποίο επελήφθη της υποθέσεως, έκρινε ότι η επίλυση της διαφοράς εξαρτάται από την ερμηνεία της κοινοτικής νομοθεσίας και αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει το άρθρο 201, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 201, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1), την έννοια ότι γεννάται τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή από τη στιγμή που παραλαμβάνεται από το αρμόδιο τελωνείο, προς επαλήθευση, διασάφηση ανταποκρινόμενη στις απαιτήσεις του άρθρου 62 του τελωνειακού κώδικα, η οποία αφορά μη κοινοτικά εμπορεύματα υπό διαδικασία θέσεως σε καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας, η δε παραλαβή αυτή τεκμηριώνεται με την επίθεση τελωνειακής σφραγίδας καταχωρίσεως;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Έχει το άρθρο 75 του τελωνειακού κώδικα την έννοια ότι το τελωνείο το οποίο παρέλαβε μια τέτοια διασάφηση έχει το δικαίωμα να θεωρήσει τη διασάφηση ως ανίσχυρη ή να την κηρύξει ανίσχυρη, χωρίς να υπάρχει σχετικό αίτημα του καταθέσαντος τη διασάφηση, όταν τελωνειακή οφειλή η οποία προέκυψε κατά το άρθρο 201, παράγραφος 1, στοιχείο α', του τελωνειακού κώδικα θεωρείται ως μη υφιστάμενη ή ως διαγραφείσα κατά το άρθρο 233, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του τελωνειακού κώδικα, στην περίπτωση που τα εμπορεύματα τα οποία αφορά η διασάφηση δεν μπορούν να παραδοθούν στον διασαφητή, διότι πριν από την διατεταγμένη εξέτασή τους τα εμπορεύματα απομακρύνθηκαν από τον προβλεπόμενο χώρο φυλάξεώς τους εκτός του πεδίου της κατά τόπον αρμοδιότητας του τελωνείου;

3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα ή καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:

Έχει το άρθρο 203, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα την έννοια ότι συντρέχει περίπτωση υπεξαιρέσεως από την τελωνειακή επιτήρηση, όταν μη κοινοτικό εμπόρευμα το οποίο διασαφήθηκε με σκοπό να τεθεί υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας απομακρύνθηκε από τον προβλεπόμενο χώρο φυλάξεως/χώρο εξετάσεως εκτός του πεδίου της κατά τόπον αρμοδιότητας του σχετικού τελωνείου, καίτοι το τελωνείο είχε διατάξει τελωνειακή εξέταση;

4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα:

Έχει το άρθρο 204, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα την έννοια ότι η χωρίς άδεια απομάκρυνση του εμπορεύματος από τον τόπο εναποθέσεως "δεν είχε πραγματικές συνέπειες" για την ορθή λειτουργία της προσωρινής εναπόθεσης όταν το εμπόρευμα μετά την απομάκρυνσή του μπορεί να προσκομιστεί σε ένα άλλο τελωνείο αν αυτό ζητηθεί;

5) Αποκλείεται η γένεση τελωνειακής οφειλής κατά την εισαγωγή

α) κατά το άρθρο 201, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 201, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα σε περίπτωση απλής παραλαβής της διασαφήσεως από το τελωνείο ή

β) κατά το άρθρο 203, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα ή

γ) κατά το άρθρο 204 του τελωνειακού κώδικα,

στην περίπτωση που μαζί με την παραληφθείσα από το τελωνείο διασάφηση υποβλήθηκαν μη αμφισβητούμενες αποδείξεις καταγωγής των εμπορευμάτων κατά το έντυπο Α, για δε τα εμπορεύματα που αφορά η διασάφηση ισχύει δασμολογική ατέλεια;»

Επί του πρώτου και τρίτου ερωτήματος

34 Με το πρώτο και το τρίτο ερώτημά του, τα οποία επιβάλλεται να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά ουσιαστικώς αν, στην περίπτωση κατά την οποία η διαταχθείσα από την τελωνειακή αρχή εξέταση του εμπορεύματος, προς έλεγχο παραληφθείσας διασαφήσεως, δεν κατέστη δυνατόν να πραγματοποιηθεί επειδή το συγκεκριμένο εμπόρευμα απομακρύνθηκε, χωρίς έγκριση του αρμόδιου τελωνείου, από τον χώρο προσωρινής εναποθέσεως, η τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται βάσει των διατάξεων του άρθρου 201, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα ή βάσει των διατάξεων του άρθρου 203, παράγραφος 1, του εν λόγω κώδικα.

35 Επιβάλλεται σχετικώς να τονιστεί, κατ' αρχάς, ότι, σύμφωνα με το άρθρο 37, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα, το ευρισκόμενο υπό τελωνειακή εναπόθεση εμπόρευμα παραμένει υπό τελωνειακή επιτήρηση μέχρις αλλαγής του καθεστώτος στο οποίο υπάγεται.

36 Όπως, εξάλλου, προκύπτει από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 10 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 24 ΕΚ) και των άρθρων 74 και 79, δεύτερο εδάφιο, του τελωνειακού κώδικα, μη κοινοτικό εμπόρευμα το οποίο αποτελεί αντικείμενο διασαφήσεως προκειμένου να τεθεί υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας αποκτά τον χαρακτήρα κοινοτικού εμπορεύματος από της εφαρμογής μέτρων εμπορικής πολιτικής ή από της εκπληρώσεως όλων των άλλων διατυπώσεων που προβλέπονται για την εισαγωγή του εμπορεύματος ή από της στιγμής που οι

νομίμως οφειλόμενοι εισαγωγικοί δασμοί όχι μόνο επιβλήθηκαν αλλά και εισπράχθηκαν ή αποτέλεσαν αντικείμενο εγγυήσεως.

37 Καίτοι η υποβολή τελωνειακής διασαφήσεως και η άμεση αποδοχή της, σύμφωνα με τα άρθρα 59, παράγραφος 1, και 63 του τελωνειακού κώδικα, αποτελούν αναμφισβήτητα μέρος των ως άνω διατυπώσεων, πρέπει επίσης να θεωρηθεί ως τέτοια διατύπωση η εκτέλεση των μέτρων που προβλέπει το άρθρο 68 του τελωνειακού κώδικα, το οποίο παρέχει στις τελωνειακές αρχές, προς επαλήθευση των διασαφήσεων που έχουν γίνει αποδεκτές, το δικαίωμα να προβαίνουν, ιδίως, σε έλεγχο των εμπορευμάτων και ενδεχόμενη λήψη δειγμάτων για ανάλυση ή λεπτομερή έλεγχο.

38 Εξάλλου, δεδομένου ότι ο σκοπός της θέσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία έγκειται, σύμφωνα με το άρθρο 79, πρώτο εδάφιο, του τελωνειακού κώδικα, στην παροχή του καθεστώτος κοινοτικού εμπορεύματος σε μη κοινοτικό εμπόρευμα, η παράδοση του εμπορεύματος, η οποία ορίζεται στο άρθρο 4, σημείο 20, του τελωνειακού κώδικα, πρέπει να θεωρηθεί ως ένας από τους απαιτούμενους τύπους προκειμένου να τεθεί κανονικώς το εισαχθέν εμπόρευμα υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας.

39 Όπως, όμως, προκύπτει από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 73, παράγραφος 1, και 75, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, του τελωνειακού κώδικα, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, στην οποία οι τελωνειακές αρχές δεν είχαν τη δυνατότητα να προβούν σε εξέταση του εμπορεύματος, δεν μπόρεσε να γίνει παράδοση του εν λόγω εμπορεύματος.

40 Συνεπώς, το εμπόρευμα αυτό δεν μπόρεσε να αποκτήσει την ιδιότητα του κοινοτικού εμπορεύματος, κατόπιν της κανονικής θέσεώς του υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας.

41 Καίτοι αληθεύει, όπως παρατήρησαν η Wandel, η Γαλλική Κυβέρνηση και η Επιτροπή, ότι το άρθρο 201, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα ορίζει ότι η

τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή, που συνδέεται με τη θέση εμπορεύματος υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας, γεννάται τη στιγμή της αποδοχής της σχετικής τελωνειακής διασαφήσεως, εντούτοις η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή μόνο στην περίπτωση κατά την οποία επέρχεται η γενεσιουργός αιτία την οποία προβλέπει η παράγραφος 1, στοιχείο α', του ιδίου άρθρου. Από τη διάταξη, όμως, αυτή προκύπτει ότι η γενεσιουργός αιτία της οφειλής συνίσταται στην κανονική θέση υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας, επομένως, στην κανονική αλλαγή καθεστώτος του συγκεκριμένου εμπορεύματος.

42 Συνεπώς, εφόσον σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης το συγκεκριμένο εμπόρευμα δεν τέθηκε κανονικώς υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας, ελλείπει η γενεσιουργός αιτία της τελωνειακής οφειλής που προβλέπεται στο άρθρο 201, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα και δεν έχει καταστεί δυνατή η γένεση τελωνειακής οφειλής βάσει αυτής της διατάξεως.

43 Αν εξηρτάτο, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, η γένεση της τελωνειακής οφειλής από την αποδοχή της διασαφήσεως, αυτό θα σήμαινε, αφενός, να θεωρείται ότι η γενεσιουργός αιτία της οφειλής συνίσταται στην αποδοχή της διασαφήσεως, πράγμα που έρχεται σε αντίθεση με το γράμμα του άρθρου 201, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα, και, αφετέρου, να στερείται πρακτικής αποτελεσματικότητας, ιδίως, η εξουσία επαληθεύσεως των διασαφήσεων που παρέχεται στις τελωνειακές αρχές με το άρθρο 68 του τελωνειακού κώδικα, καθώς και η εκ μέρους των τελωνειακών αρχών παράδοση του εμπορεύματος.

44 Εξάλλου, η ερμηνεία αυτή θα είχε ως συνέπεια να αποκλείεται οποιαδήποτε γένεση τελωνειακής οφειλής βάσει του άρθρου 203, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα, στην περίπτωση κατά την οποία η απομάκρυνση από την τελωνειακή επιτήρηση εμπορεύματος για το οποίο οφείλονται εισαγωγικοί δασμοί γίνεται μετά την αποδοχή της διασαφήσεως.

45 Πρέπει να τονιστεί σχετικώς ότι η τελωνειακή επιτήρηση συνεχίζεται και μετά την αποδοχή της διασαφήσεως και περατούται, σύμφωνα με το άρθρο 37, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα, ιδίως όταν τα μη κοινοτικά εμπορεύματα αλλάζουν

καθεστώς, προκειμένου να καταστούν κοινοτικά εμπορεύματα. Δεδομένου ότι η αλλαγή αυτή καθεστώτος δεν απορρέει από την αποδοχή της διασαφήσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η απομάκρυνση από την τελωνειακή επιτήρηση εμπορεύματος, για το οποίο οφείλονται εισαγωγικοί δασμοί μεταξύ του χρόνου αποδοχής της διασαφήσεως και του χρόνου παραδόσεως του εν λόγω εμπορεύματος, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 203 του τελωνειακού κώδικα.

46 Βεβαίως, η κοινοτική νομοθεσία δεν ορίζει την έννοια της απομακρύνσεως, καθόσον το άρθρο 865 του κανονισμού εφαρμογής περιορίζεται, όπως υπογράμμισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 87 των προτάσεών του, στην παράθεση παραδειγμάτων ενεργειών που μπορούν να θεωρηθούν ότι συνιστούν απομάκρυνση, κατά την έννοια του άρθρου 203, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα.

47 Εντούτοις, από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 37, παράγραφος 1, 50, 51, παράγραφος 1, και 203, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα προκύπτει ότι το πεδίο εφαρμογής του τελευταίου αυτού άρθρου εκτείνεται πολύ πέραν των ενεργειών που απαριθμούνται στο άρθρο 865 του κανονισμού εφαρμογής και ότι, κατά συνέπεια, η έννοια της απομακρύνσεως πρέπει να θεωρηθεί ότι περιλαμβάνει οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη που έχει ως αποτέλεσμα να παρεμποδίσει, έστω προσωρινώς, την πρόσβαση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής προς το ευρισκόμενο υπό τελωνειακή επιτήρηση εμπόρευμα και στην εκ μέρους της πραγματοποίηση των ελέγχων που προβλέπονται στο άρθρο 37, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα.

48 Πρέπει να προστεθεί ότι η απομάκρυνση ενός εμπορεύματος από την τελωνειακή επιτήρηση κατά την έννοια του άρθρου 203, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα δεν απαιτεί την ύπαρξη προθέσεως, αλλά προϋποθέτει απλώς τη συνδρομή αντικειμενικών όρων, όπως, μεταξύ άλλων, την απουσία του εμπορεύματος από τον εγκεκριμένο χώρο εναποθέσεως κατά τον χρόνο που η τελωνειακή αρχή προτίθεται να προβεί σε εξέταση του εν λόγω εμπορεύματος.

49 Την ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνει το γράμμα του άρθρου 203, παράγραφος 3, του τελωνειακού κώδικα, από το οποίο προκύπτει ότι η ύπαρξη προθέσεως έχει σημασία

μόνον όταν πρόκειται να προσδιοριστούν οι οφειλέτες της γεννηθείσας από την απομάκρυνση του εμπορεύματος οφειλής. Πράγματι, ενώ το πρόσωπο το οποίο εκ προθέσεως απομάκρυνε το εμπόρευμα από την τελωνειακή επιτήρηση οφείλει άνευ όρων να καταβάλει την εν λόγω οφειλή, τα πρόσωπα τα οποία συνέπραξαν στην απομάκρυνση ή εκείνα τα οποία απέκτησαν κατοχή ή κυριότητα επί του εμπορεύματος καθίστανται οφειλέτες μόνον εφόσον γνώριζαν, ή λογικά όφειλαν να γνωρίζουν, ότι επρόκειτο για εμπόρευμα το οποίο είχε απομακρυνθεί κατά την έννοια του άρθρου 203, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα.

50 Συνεπώς, οποιαδήποτε απομάκρυνση, χωρίς την έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής, εμπορεύματος υποκείμενου σε τελωνειακή επιτήρηση από τον εγκεκριμένο χώρο εναποθέσεως συνιστά απομάκρυνση κατά την έννοια του άρθρου 203, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα και συνεπάγεται τη γένεση, σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, τελωνειακής οφειλής κατά την εισαγωγή.

51 Ενόψει όλων των ανωτέρω σκέψεων, στο πρώτο και το τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, όταν η εξέταση του εμπορεύματος που διατάχθηκε από την τελωνειακή αρχή προς επαλήθευση διασαφήσεως που έχει γίνει αποδεκτή δεν μπόρεσε να πραγματοποιηθεί, επειδή το εμπόρευμα αυτό έχει απομακρυνθεί, χωρίς την έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής, από τον χώρο τελωνειακής εναποθέσεως, η τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται βάσει του άρθρου 203, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα.

Επί του δευτέρου και του τετάρτου ερωτήματος

52 Ενόψει της απαντήσεως που δόθηκε στο πρώτο και στο τρίτο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο δεύτερο και στο τέταρτο ερώτημα.

Επί του πέμπτου ερωτήματος

53 Ενόψει της απαντήσεως που δόθηκε στο πρώτο και στο τρίτο ερώτημα, η απάντηση στο πέμπτο ερώτημα πρέπει να δοθεί εξεταζομένης μόνον της περιπτώσεως κατά την οποία η τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται βάσει του άρθρου 203, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα.

54 Επιβάλλεται σχετικώς η διαπίστωση ότι από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 62, παράγραφος 2, και 201 του τελωνειακού κώδικα, καθώς και του άρθρου 218, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού εφαρμογής προκύπτει ότι η προσκόμιση, μαζί με τη διασάφηση, των αναγκαίων εγγράφων για την εφαρμογή προτιμησιακού δασμολογικού συστήματος ουδόλως επηρεάζει τη γένεση της τελωνειακής οφειλής, αλλά χρησιμεύει απλώς για τον καθορισμό του εφαρμοστέου δασμολογικού συστήματος και του ύψους των νομίμως οφειλομένων δασμών. Κατά συνέπεια, η προσκόμιση εγγράφων δικαιολογούντων εφαρμογή μηδενικού προτιμησιακού συντελεστή έχει, βεβαίως, ως συνέπεια ότι μπορεί, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να απαλλαγεί ένα εμπόρευμα από τους εισαγωγικούς δασμούς, αλλά δεν θέτει υπό αμφισβήτηση την ίδια την ύπαρξη της τελωνειακής οφειλής κατά την εισαγωγή.

55 Το ίδιο όμως συμπέρασμα επιβάλλεται, κατά μείζονα λόγο, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, κατά την οποία έχει εφαρμογή το άρθρο 203 του τελωνειακού κώδικα, δηλαδή σε περίπτωση κατά την οποία η τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται, ανεξαρτήτως της υποβολής διασαφήσεως για θέση υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας, λόγω της απομακρύνσεως από την τελωνειακή επιτήρηση εμπορεύματος για το οποίο οφείλονται εισαγωγικοί δασμοί και, επομένως, λόγω παραβιάσεως της κοινοτικής νομοθεσίας.

56 Κατά συνέπεια, η γένεση ή η ύπαρξη τελωνειακής οφειλής κατά την εισαγωγή δεν επηρεάζεται από την ύπαρξη ή την υποβολή, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, εγγράφου δικαιολογούντος, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την εφαρμογή προτιμησιακής δασμολογικής μεταχειρίσεως.

57 Επομένως, στο πέμπτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η γένεση ή η ύπαρξη τελωνειακής οφειλής κατά την εισαγωγή, σύμφωνα με το άρθρο 203, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα, δεν αποκλείεται όταν η διασάφηση που παραλαμβάνει το τελωνείο συνοδεύεται από πιστοποιητικά καταγωγής καταρτισθέντα με το έντυπο Α, μη δυνάμενα να αμφισβητηθούν από τυπικής απόψεως, και επί των εμπορευμάτων που αφορά η διασάφηση έχει εφαρμοστεί ο μηδενικός προτιμησιακός συντελεστής.

Επί των δικαστικών εξόδων

58 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Γαλλική και η Φινλανδική Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η διαδικασία έχει, ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης, τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με διάταξη της 2ας Φεβρουαρίου 1999 το Finanzgericht Bremen, αποφαίνεται:

1) Όταν η εξέταση του εμπορεύματος που διατάχθηκε από την τελωνειακή αρχή προς επαλήθευση διασαφήσεως που έχει γίνει αποδεκτή δεν μπόρεσε να

πραγματοποιηθεί, επειδή το εμπόρευμα αυτό έχει απομακρυνθεί, χωρίς την έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής, από τον χώρο τελωνειακής εναποθέσεως, η τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται βάσει του άρθρου 203, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα.

2) **Η γένεση ή η ύπαρξη τελωνειακής οφειλής κατά την εισαγωγή, σύμφωνα με το άρθρο 203, παράγραφος 1, του κανονισμού 2913/92, δεν αποκλείεται όταν η διασάφηση που παραλαμβάνει το τελωνείο συνοδεύεται από πιστοποιητικά καταγωγής καταρτισθέντα με το έντυπο Α, μη δυνάμενα να αμφισβητηθούν από τυπικής απόψεως, και επί των εμπορευμάτων που αφορά η διασάφηση έχει εφαρμοστεί ο μηδενικός προτιμησιακός συντελεστής.**

Gulmann Σκουρής Puissochet

Schintgen Macken

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο την 1η Φεβρουαρίου 2001.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

C. Gulmann